

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

12 лютого 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Сокол Володимир Андрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023050000003066, внесеному до ЄРДР 21.07.2023 за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Пушиліна Дениса Володимировича, 09.05.1981 року народження, громадянина України, уродженця м. Макіївка Донецької області, зареєстроване місце проживання:

судимий

який не працює,

про те, що він підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції чинній до 18.04.2014, редакції Законів України № 1183-VII від 08.04.2014 та № 1689-VII від 07.10.2014) та державній зраді, вчиненій в умовах воєнного стану, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 2113-IX від 03.03.2022).

1. Державна зрада (в редакції чинній до 18.04.2014, в редакції Законів України № 1183-VII від 08.04.2014 та № 1689-VII від 07.10.2014).

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої

демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Поряд з тим, у кінці березня – на початку квітня 2014 року у м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області представниками Російської Федерації, її силовими й розвідувальними відомствами здійснювалась активна підривна діяльність проти України, шляхом проведення мітингів та інших заходів, спрямованих на глорифікацію вищевказаної збройної агресії, а також на зміну встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, до яких були залучені громадяни Російської Федерації (далі – РФ) та місцеві жителі.

Так, 05.04.2014 громадянин України Пушилін Д.В., усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, на порушення порядку встановленого Конституцією України та Законами України, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні та її Донецької області, перебуваючи поряд з будівлею Донецької обласної державної адміністрації за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, 34, проголосив себе заступником так званого «народного губернатора Донецької області».

Далі Пушилін Д.В., діючи умисно з іншими особами, стосовно яких здійснюється досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, 07.04.2014 у будівлі Донецької обласної державної адміністрації за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, 34, з метою створення в очах міжнародної спільноти непричетності РФ та представлення подій як внутрішнього громадянського конфлікту прийняв участь у організації спроби незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні шляхом створення та головування псевдооргану влади так званої «Донецької народної республіки» (далі – «ДНР»), а саме: «тимчасового уряду ДНР».

Далі, 07.04.2014 з метою зміни меж території, державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, у захопленій будівлі Донецької обласної державної адміністрації за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, 34, так званим «верховною радою ДНР» видано нікчемний, відповідно до законодавства України документ: «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так званого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР».

За вищевказаних обставин, з метою зміни меж території, державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так званий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про так званий суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі, 15.05.2014, під час засідання так званої «верховної ради ДНР», у захопленій будівлі Донецької обласної державної адміністрації за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, 34, громадянин України Пушилін Д.В., діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку,

державного устрою та існуючих структур влади в Україні зайняв посаду так званого «спікера» у незаконно створеному органі: «верховній раді ДНР».

Далі, цього ж дня, за вищевказаною адресою, під керівництвом та за ініціативи Пушиліна Д.В., як «спікера» так званої «верховної ради ДНР», з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, сприяння іноземній державі та її представникам у створенні й функціонуванні незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території та з метою зміни меж території, державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, прийнято нікчемний документ з ознаками нормативності, так звану «конституцію ДНР» у першій редакції.

Надалі під керівництвом громадянина України Пушиліна Д.В., так званим «верховною радою ДНР», з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України та створенні окупаційних органів функціонуванні незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, на підставі вищевказаного документу, сформовано політично-управлінські (так звані «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, зокрема шляхом ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з

метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у

ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожен учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т. ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, незаконна зміна встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні та створення у світової спільноти хибного враження незалежної держави.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року в порушення порядку, встановленого Конституцією України, опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зміцненні окупаційних органів на тимчасово окупованій території Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» за ініціативи Пушиліна Д.В. та інших осіб, стосовно яких здійснюється досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях, створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації РФ.

04.09.2015 громадянин України Пушилін Д.В., перебуваючи у м. Донецьку, продовжуючи свої умисні дії, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та

існуючих структур влади в Україні, продовження функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, під час позачергової сесії окупаційного органу «народної ради ДНР» погодився на призначення так званим «тимчасово виконуючим обов'язки голови народної ради ДНР». А далі 11.09.2015, діючи з вищевказаних мотивів та метою, Пушилін Д.В. зайняв посаду так званого «голови народної ради ДНР».

Під час перебування на вищевказаних посадах окупаційного органу «народної ради ДНР» у період з 14.11.2014 по 04.09.2015 та у період з 04.09.2015 по 07.09.2018, громадянин України Пушилін Д.В., діючи умисно, з метою зміни меж території, державного кордону України, надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, приймав участь у плануванні, обговоренні, голосуванні за так звані «закони» та інші акти з ознаками нормативності, на підставі яких незаконно створені органи окупаційної влади (політичний блок) та незаконні збройні формування та правоохоронні органи на тимчасово окупованій території (силовий блок) з метою зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території.

Також, 15.12.2015 за участю та під керівництвом Пушиліна Д.В. як «голови народної ради ДНР», з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, функціонуванні незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, прийнято документ з ознаками нормативності «конституцію ДНР», у новій редакції.

Відповідно до вказаного нікчемного документу, до системи окупаційних органів влади входять: «Голова ДНР», «Народна рада ДНР – Парламент ДНР», «Уряд ДНР», «Суди ДНР».

Так, згідно із вказаним документом, одним із так званих «органів влади ДНР» є «Народна рада ДНР», який є постійно діючим вищим та єдиним законодавчим (представницьким) органом державної влади в ДНР. Відповідно до вказаного документу, «народна рада донецької народної республіки» обирає зі свого складу «голову народної ради донецької народної республіки» та її заступника, який веде засідання «народної ради донецької народної республіки» та відає її внутрішнім розпорядком.

Місцем розташування та функціонування вказаного органу окупаційної адміністрації є: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, 34.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 07.09.2018 Пушилін Д.В., діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, зайняв посаду тимчасово виконувача обов'язки так званого «голови ДНР», у подальшому з 11.11.2018 зайняв на постійній основі вказану посаду окупаційного органу влади.

А згідно із так званою «конституцією ДНР», одним із так званих «органів влади ДНР» є «голова ДНР», котрий:

- є найвищою посадовою особою та головою виконавчої влади «ДНР»;
- в установленому порядку вживає заходів щодо захисту прав і свобод людини та громадянина, забезпечує узгоджене функціонування та взаємодію органів державної влади «ДНР»;
- відповідно до цієї «Конституції» та «законів «ДНР» визначає основні напрями розвитку;
- представляє «ДНР» у відносинах з іноземними державами, при цьому він має право підписувати міжнародні договори від імені «ДНР»;
- протягом терміну своїх повноважень не може бути «депутатом народної ради «ДНР» та не може обіймати жодних інших посад у державних та громадських органах, підприємницьких структурах;
- має недоторканність.

Місцем розташування та функціонування вказаного псевдооргану є: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Пушкіна, буд. 7б.

Перебуваючи на посаді так званого «голови ДНР», у період з 11.11.2018 до 21.02.2022, Пушилін Д.В., діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, як керівник окупаційної адміністрації сприяв фактичному впровадженню на тимчасово окупованій території Донецької області законодавчих стандартів Російської Федерації.

Так, у вказаний проміжок часу, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, Пушилін Д.В. діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території прийняв документи з ознаками нормативності, якими регламентовано порядок функціонування незаконних судових, правоохоронних та контролюючих органів, утворених на тимчасово окупованій території, впроваджених під стандарти РФ: «Указ № 30 від 15.10.2018 «Про визнання та виконання на території Донецької Народної Республіки рішень, винесених судами Російської Федерації у сфері державної реєстрації актів цивільного стану»; «Указ № 44 від 19.10.2018», яким визначено порядок декларування доходів на тимчасово окупованій території; «Указ № 86 від 26.11.2018 «Про класні чини прокурорських працівників органів прокуратури Донецької Народної Республіки»; «Указ № 93 від 02.04.2019 «Про призначення суддів»; «Указ № 206 від 01.07.2019 «Про призначення суддів»; «Указ № 302 від 30.09.2021 «Про призначення суддів»; «Указ № 420 від 30.12.2021 «Про призначення суддів». Також за поданням Пушиліна Д.В. як «голови ДНР», так званою «Народною радою ДНР» постановами № П-111П-НС

від 05.04.2019, № П-161П-НС від 05.07.2019, № П-179П-НС від 04.09.2019 призначено суддів «Верховного суду ДНР». «Указ № 1-1 від 07.09.2018 «Про призначення членів Центральної виборчої комісії Донецької народної республіки»; «Указ № 1-2 від 07.09.2018 «Про організацію роботи Ради Міністрів Донецької народної республіки»; «Указ № 3 від 07.09.2018 «Про призначення», яким призначено «заступника Голови Ради Міністрів ДНР, який очолює функціональний блок (Департамент) соціальної політики»; «Указ № 4 від 07.09.2018 «Про призначення», яким призначено «заступника Голови Ради Міністрів ДНР, який очолює функціональний блок (Департамент) з бюджету та фінансів»; «Указ № 153 від 25.12.2018 «Про призначення», яким призначено «заступника Керівника Представництва Донецької Народної Республіки у Спільному центрі контролю та координації та у переговорному процесі»; «Указ № 75 від 08.11.2018 «Про внесення змін до Указу Голови Донецької народної республіки «Про грошове забезпечення державних цивільних службовців»; «Указ № 15 від 13.09.2018 «Про державну охорону осіб, які замішають державні посади Донецької народної республіки»; «Указ № 46 від 24.10.2018 «Про заснування геральдичного знака-емблеми та прапора Міністерства охорони здоров'я Донецької Народної Республіки»; «Указ № 79 від 14.11.2018 «Про затвердження Тимчасового порядку проходження служби в органах юстиції Донецької Народної Республіки»; «Указ № 381 від 30.12.2019 «Про ліквідацію (скасування) Служби Державного Замовлення Донецької Народної Республіки».

Також, Пушилін Д.В., діючи умисно, з вищевказаних мотивів та метою, прийняв наступні документи з ознаками нормативності під стандарти РФ, якими регламентовано порядок примусової паспортизації громадян України, зокрема: 22.03.2019 так званім «указом главы ДНР» Пушиліна Д.В. № 77 затверджено нове «Положение о паспорте гражданина Донецкой Народной Республики», яким зобов'язано мати «паспорт гражданина ДНР» усіх громадян «Донецької народної республіки», які досягли віку 14 років та постійно мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області на законних підставах. В той же час, відповідно до Указу Президента РФ № 183 від 24.04.2019 «Об определении в гуманитарных целях категорий лиц, имеющих право обратиться с заявлениями о приеме в гражданство Российской Федерации в упрощенном порядке», для жителів тимчасово окупованої території Донецької області створено спрощений механізм отримання громадянства РФ, шляхом подачі документів через орган окупаційної адміністрації «Міграційну службу ДНР», за наявності громадянства «ДНР», а також за його відсутності на підставі паспорта громадянина України із відомостями про реєстрацію місця проживання на тимчасово окупованій території Донецької області.

Далі, діючи умисно, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, після впровадження стандартів РФ на тимчасово окупованій території Донецької області та функціонування окупаційних органів під стандарти РФ, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого

громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території 21 лютого 2022 року Пушилін Д.В., звернувся до представника іноземної держави – Президента РФ з проханням визнати незалежність так званої «ДНР», чим надав йому допомогу у проведенні підривної діяльності проти України.

В цей же день, Президент РФ скликав позачергове засідання Ради безпеки РФ, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності так званих «Донецької та Луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «ДНР» та «ЛНР», а одним із основних аргументів для прийняття такого рішення членами Ради безпеки РФ було проживання на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей громадян РФ, у кількості понад 800 тисяч осіб, а також понад 1,2 мільйонів осіб, котрі подали документи на громадянство РФ.

Цього ж дня представник іноземної держави Президент РФ підписав указ про визнання незалежності так званої «ДНР».

Далі цього ж дня, так званий «голова ДНР» Пушилін Д.В., перебуваючи у м. Москва РФ (більш точні місце та час органом досудового розслідування не встановлені), діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою, зміни меж території, державного кордону, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, існуючих структур влади в Україні, та подальшого функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території підписав із представником іноземної держави – Президентом РФ «Договір про дружбу, співпрацю та взаємну допомогу між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою від 21 лютого 2022 року», чим надав йому допомогу у проведенні підривної діяльності проти України.

У подальшому, Президент РФ, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі за текстом – ЗС РФ) на територію України, при цьому виправдовуючи свої дії положеннями вищевказаного «Договора о дружбе, сотрудничестве и взаимной помощи между Российской Федерацией и Донецкой Народной Республикой».

24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Як наслідок, умисні дії Пушиліна Д.В., сприяли РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності, наслідком якої стала тимчасова окупація частини території Донецької області, тобто до зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні.

Таким чином, Пушилін Д.В., обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції чинній до 18.04.2014, редакції Законів України № 1183-VII від 08.04.2014 та № 1689-VII від 07.10.2014).

2. Державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану (в редакції Закону України № 2113-IX від 03.03.2022).

За вищевикладених обставин, після початку збройної агресії РФ проти України, 24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 затвердженого Законом України № 2102 – IX від 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб на всій території України. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, відповідно до змін внесеними Указом Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX, Указом Президента України від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-IX, Указом Президента України від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженим Законом України від

22 травня 2022 року № 2263-IX, Указом Президента України від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-IX, Указом Президента України від 07 листопада 2022 року № 757/2022, затвердженим Законом України від 16 листопада 2022 року № 2738-IX, Указом Президента України від 06 лютого 2023 року № 58/2023, затвердженим Законом України від 07 лютого 2023 року № 2915-IX, Указом Президента України від 1 травня 2023 року № 254/2023, затвердженим Законом України від 02 травня 2023 року № 3057-IX, Указом Президента України від 26 липня 2023 року № 451/2023, затвердженим Законом України від 27 липня 2023 року № 3275-IX, Указом Президента України від 06 листопада 2023 року № 734/2023, затвердженим Законом України від 08 листопада 2023 року № 3429-IX, Указом Президента України від 05 лютого 2024 року № 49/2024, затвердженим Законом України від 06 лютого 2024 року № 3654-IX, Указом від 6 травня 2024 року № 271/2024, затвердженим Законом України від 8 травня 2024 року № 3684-IX, Указом Президента України від 23 липня 2024 року № 469/2024, затвердженим Законом України від 23 липня 2024 року № 3891-IX, Указом Президента України від 28 жовтня 2024 року № 740/2024, затвердженим Законом України від 29 жовтня 2024 року № 4024-IX воєнний стан неодноразово продовжувався.

Розуміючи вище наведені обставини, ід час дії воєнного стану, період з 07.03.2022 до теперішнього часу громадянин України Пушилін Д.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області та на території держави-агресора, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою надання допомоги іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в умовах воєнного стану, прийняв участь у спільних робочих зустрічах, нарадах та засіданнях із представниками іноземної держави, під час яких координувалися рішення із захоплення нових територій військами держави-агресора спільно з незаконними збройними формуваннями «ДНР»; приймалися рішення про так звану «інтеграцію» тимчасово окупованих територій Донецької області до РФ, шляхом впровадження на вказаних територіях законодавства РФ в усіх сферах суспільного життя, чим надав їм допомогу у веденні підривної діяльності проти України.

Так, з цією метою 08.05.2022 Пушилін Д.В., перебуваючи території ДП «Маріупольський Морський Торговельний Порт», за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, проспект Луніна, 99, діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, функціонування незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, в умовах воєнного стану, особисто зустрівся із представником іноземної держави – заступником голови уряду РФ та надав йому допомогу у проведенні підривної діяльності проти України. А саме, під час вказаного візиту представник іноземної держави РФ перевіряв готовність

порту до роботи, а Пушилін Д.В. надав вказівку підлеглим представникам окупаційної адміністрації для набору робітників в порт, з метою організації вивезення поза митним контролем, з використанням захоплених споруд порту, зернових та металопродукції до РФ.

Поряд з тим, протягом червня – вересня 2022 року (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено, громадянином України Пушилїним Д.В. та керівництвом РФ неодноразово висловлювалась позиція про необхідність проведення на тимчасово окупованій території Донецької області референдуму з питання входження тимчасово окупованих територій до складу РФ, проте такий референдум, згідно із заявами вказаних осіб, планувався проводитись після повного захоплення території Донецької області.

У зв'язку із тим, що окупаційні війська РФ станом на початок вересня 2022 року не змогли захопити значну територію Донецької області, та з інших не встановлених органом досудового розслідування причин, керівництвом окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях Донецької області ініційовано питання проведення такого референдуму.

Так, 20.09.2022 так званий «голова ДНР» Пушилін Д.В., перебуваючи у будівлі так званої «адміністрації Пролетарського району м. Донецька ДНР», за адресою: м. Донецьк, Пролетарський район, вул. Героїв Сталінграду, 1, діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, в умовах воєнного стану, виніс на розгляд так званої «народної ради ДНР» так званий «Закон «Про референдум Донецької Народної Республіки з питання про входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкта РФ», який був прийнятий вказаним окупаційним органом, а Пушилін Д.В., діючи умисно, з вищевказаних мотивів та метою, як «голова ДНР» цього ж дня підписав даний документ, чим ввів його у дію.

У подальшому, на усій тимчасово окупованій території Донецької області та на так званих «закордонних дільницях» та території РФ проведено такий «референдум», який фактично розпочався о 08 годині 00 хвилин 23.09.2022 та закінчився 27.09.2022 о 18 годині 00 хвилин. За результатами «референдуму» представники «ЦВК ДНР» оголосили, що за приєднання тимчасово окупованої території Донецької області до РФ проголосувало 99,23 %.

Як наслідок 30.09.2022 громадянин України Пушилін Д.В., діючи умисно, з ідеологічних мотивів, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, в умовах воєнного стану, вирушив до м. Москва (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлене) на зустріч із представником іноземної держави – Президентом РФ.

Під час вказаної зустрічі 30.09.2022, так званий «голова ДНР» Пушилін Д.В. діючи умисно, з ідеологічних мотивів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної

зміни встановленого громадського порядку, державного устрою, території, державного кордону та існуючих структур влади в Україні, в умовах воєнного стану, та представник іноземної держави – Президент РФ підписали так званий «договір між Російською Федерацією та Донецькою народною республікою про прийняття до Російської Федерації Донецької народної республіки та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів» з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а Пушилін Д.В. своїми діями надав допомогу вказаному представнику іноземної держави у проведенні підривної діяльності проти України.

Після підписання даного договору, та незаконного приєднання тимчасово окупованих територій Донецької області до РФ, прийняття представником іноземної держави – Президентом РФ 04.10.2022 указу «про виконуючого обов'язки голови ДНР», громадянин України Пушилін Д.В., діючи умисно, з вищевказаних мотивів та метою, в умовах воєнного стану, був призначений та фактично продовжив виконувати обов'язки «голови ДНР», як суб'єкта федерації в складі РФ чим продовжив надавати допомогу іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України.

Далі 30.12.2022 так званою «Народною радою ДНР» прийнято нову редакцію так званої «конституції ДНР», відповідно до законодавства РФ, якою визначено зокрема і повноваження так званого «голови ДНР»:

1) формує відповідно до цієї Конституції та законів Донецької Народної Республіки Уряд Донецької Народної Республіки та приймає рішення про його відставку;

2) визначає основні напрямки діяльності Уряду Донецької Народної Республіки;

3) визначає відповідно до цієї Конституції систему та структуру виконавчих органів Донецької Народної Республіки;

4) утворює, реорганізує та ліквідує виконавчі органи Донецької Народної Республіки;

5) подає до Народної Ради Донецької Народної Республіки щорічний звіт про результати діяльності Уряду Донецької Народної Республіки, у тому числі з питань, поставлених Народною Радою Донецької Народної Республіки, у випадках, передбачених цією Конституцією;

6) має право законодавчої ініціативи у Народній Раді Донецької Народної Республіки;

7) вправі вимагати скликання позачергового засідання Народної Ради Донецької Народної Республіки, а також скликати новообрану Народну Раду Донецької Народної Республіки на перше засідання раніше строку, встановленого цією Конституцією;

8) вправі брати участь у засіданні Народної Ради Донецької Народної Республіки з правом дорадчого голосу та надсилати для такої участі своїх представників;

9) вправі прийняти рішення про дострокове припинення повноважень Народної Ради Донецької Народної Республіки у випадках та у порядку, передбачених федеральним законом;

10) погоджує рішення виконавчих органів Донецької Народної Республіки про підписання угод між цими органами та федеральними органами виконавчої влади про передачу один одному відповідно до законодавства Російської Федерації та законодавства Донецької Народної Республіки здійснення частини своїх повноважень;

11) забезпечує координацію діяльності виконавчих органів Донецької Народної Республіки з іншими державними органами Донецької Народної Республіки та відповідно до законодавства Російської Федерації організує взаємодію виконавчих органів Донецької Народної Республіки з федеральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, органами місцевого самоврядування, іншими органами, що входять до єдиної;

12) після консультацій з Народною Радою Донецької Народної Республіки призначає на посаду та звільняє з посади Голову Уряду Донецької Народної Республіки;

13) призначає на посаду за поданням Голови Уряду Донецької Народної Республіки та звільняє з посади заступників Голови Уряду Донецької Народної Республіки;

14) призначає на посаду за поданням Голови Уряду Донецької Народної Республіки та звільняє з посади міністрів, а також призначає на посаду та звільняє з посади інших керівників виконавчих органів Донецької Народної Республіки відповідно до Конституції Донецької Народної Республіки;

15) призначає сенатора Російської Федерації - представника від виконавчого органу державної влади Донецької Народної Республіки;

16) вносить до Народної Ради Донецької Народної Республіки пропозицію щодо кандидатури на посаду Уповноваженого з прав людини у Донецькій Народній Республіці;

17) призначає та звільняє з посади половину членів Вибірчої комісії Донецької Народної Республіки;

18) призначає та звільняє з посад представників Донецької Народної Республіки у суб'єктах Російської Федерації;

19) вправі винести попередження, оголосити догану главі муніципального освіти, главі місцевої адміністрації, відхилити їх з посади, і навіть звернутися до представницького органу муніципального освіти з ініціативою видалення глави муніципального освіти у відставку у разі і порядку, встановлених федеральними законами;

20) формує Адміністрацію Глави Донецької Народної Республіки;

21) скасовує акти Уряду Донецької Народної Республіки, інших виконавчих органів Донецької Народної Республіки у разі їх суперечності Конституції Російської Федерації, федеральним конституційним законам, федеральним законам, прийнятим з предметів ведення Російської Федерації та предметів спільного ведення Російської Федерації та суб'єктів Російської

Федерації, Указів та розпоряджень Президента України, укази Глави Донецької Народної Республіки;

22) підписує та оприлюднює закони Донецької Народної Республіки або відхиляє їх;

23) нагороджує державними нагородами Донецької Народної Республіки, надає почесні звання Донецької Народної Республіки, представляє в установленому порядку до нагородження державними нагородами Російської Федерації;

24) створює колегіальні координаційні та дорадчі органи при Голові Донецької Народної Республіки;

25) здійснює інші повноваження відповідно до Конституції Російської Федерації.

Місцем розташування та функціонування «глави ДНР» є: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Пушкіна, буд. 7б.

В подальшому, так званім законодавчим (представницьким) органом 18.01.2023 у м. Донецьку (більш точне місце органом досудового розслідування не встановлено) прийнято, а так званім «т. в. о. голови ДНР» Пушилїним Д.В., умисно, на продовження протиправної діяльності, підписано так званий «закон № 430-ІІНС «Про систему виборчих комісій, комісій референдуму» в «ДНР», що регламентує порядок формування, організацію діяльності та повноваження виборчкомів. Відповідно до вказаного закону на території так званої «ДНР» почались формуватися, виборча комісія, територіальні, дільничні комісії.

Так, згідно із ст. 9 вищевказаного «закону» встановлено, що виборча комісія республіки, є державним органом так званої «Донецької народної республіки», який організовує підготовку та проведення виборів, референдумів на території «Донецької народної республіки» відповідно до компетенції, встановленої законом. Виборча комісія республіки діє на постійній основі і є юридичною особою. Строк повноважень виборчої комісії складає 5 років. Виборча комісія складається з 12 членів з правом вирішального голосу. Шість членів виборчої комісії республіки з правом вирішального голосу призначаються так званою «Народною радою ДНР», шість членів комісії з правом вирішального голосу – «Головою ДНР».

Так, 22.02.2023, громадянин України Пушилін Д.В. діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, на виконання положень вищевказаного «закону», перебуваючи у будівлі так званої «адміністрації Пролетарського району м. Донецька ДНР», за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Пролетарський район, вул. Героїв Сталінграду, 1, та іншій тимчасово окупованій території Донецької області, призначив шість членів виборчої комісії «ДНР», які в свою чергу разом із іншими шістьма членами комісії, призначеними так званою «народною радою ДНР», утворили 36 територіальних виборчих комісій, а ті, в свою чергу, 626 виборчих дільниць на тимчасово окупованій території Донецької області.

Так, сформованою за участі Пушилїна Д.В. виборчою комісією «ДНР» організовано проведення голосування на незаконних виборах до «народної ради ДНР» та місцевих рад на тимчасово окупованій території Донецької області, який проводився у період з 07 години 00 хвилин 31.08.2023 до 15 години 00 хвилин 10.09.2023.

За результатами проведених незаконних виборів, обрано 90 депутатів до так званої «народної ради ДНР», перше засідання якої відбулося 20.09.2023, а депутати фактично приступили до виконання повноважень. Далі 23.09.2023 відбулося 2 засідання так званого «народної ради ДНР», під час якої висунуто на голосування кандидатуру громадянина України Пушилїна Д.В. на пост «голови ДНР», за результатами якого Пушилїна Д.В. обрано на вказану посаду та він, діючи умисно, з метою надання допомоги іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, в умовах воєнного стану, фактично продовжив виконувати обов'язки «голови ДНР», проте як суб'єкта федерації в складі РФ, чим продовжив надавати допомогу іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України та функціонуванню незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, в умовах воєнного стану.

Далі, сформованою за участі Пушилїна Д.В. виборчою комісією «ДНР» організовано проведення голосування на незаконних виборах Президента РФ на тимчасово окупованій території Донецької області, які фактично розпочались о 08 годині 00 хвилин 10.03.2024 та закінчились о 15 годині 00 хвилин 17.03.2024.

За результатами проведених незаконних виборів, представники виборчої комісії «ДНР» оголосили про те, що вибори є такими, що відбулися, здійснено обробку 100% бюлетенів та явку 88, 25% виборців на тимчасово окупованій території Донецької області, а Пушилїн Д.В., котрий прийняв участь у формуванні діючого складу виборчої комісії «ДНР», своїми діями фактично надав допомогу іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України, а саме незаконної зміни встановленого громадського порядку, державного устрою та існуючих структур влади в Україні, в умовах воєнного стану, фактично продовжив виконувати обов'язки «голови ДНР», як суб'єкта федерації в складі РФ, чим продовжив надавати допомогу іноземній державі у проведенні підривної діяльності проти України та функціонуванню незаконно створених РФ органів, становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території, в умовах воєнного стану.

Таким чином, Пушилїн Д.В., обґрунтовано підозрюється в державній зраді, вчиненій в умовах воєнного стану, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 2113-IX від 03.03.2022).

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади,

органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Кримінальний кодекс України

Стаття 111. Державна зрада

1. Державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, -

карається позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

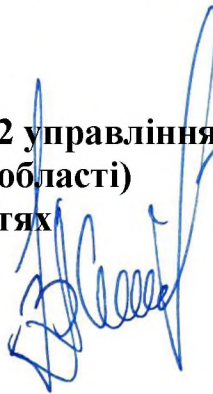
2. Ті самі діяння, вчинені в умовах воєнного стану, -

караються позбавленням волі на строк п'ятнадцять років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна.

3. Звільняється від кримінальної відповідальності громадянин України, якщо він на виконання злочинного завдання іноземної держави, іноземної організації або їх представників ніяких дій не вчинив і добровільно заявив органам державної влади про свій зв'язок з ними та про отримане завдання.

{Стаття 111 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014; в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022}

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Володимир СОКОЛ

ПОГОДЖЕНО:

**Прокурор у кримінальному провадженні –
Заступник начальника відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури**

Про підозру та права, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки отримав:

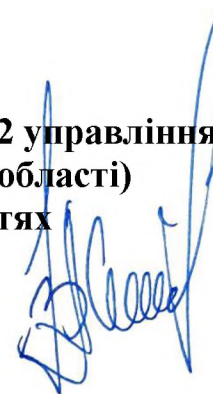
Підозрюваний: _____

Захисник: _____

____: ____ . ____ . 2025

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Володимир СОКОЛ